

Úřadu Městské části Praha 16
odbor výstavby, dopravy a živ. Prostředí
úsek výstavby
Václava Balého 23/3
153 00 P r a h a – Radotín

ÚŘAD MĚSTSKÉ ČÁSTI
PRAHA 16

Podáno: -2 -03- 2020

k sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, č.j. 02330/2020/OVDŽP

č.j. 04495
Přiděleno: [signature]
Ukládací znak: [dots]
Počet listů: 4
Počet příloh: 2

V Praze, dne 27. 2. 2020

Odvolatel: Věra Bínová, Starolázeňská č.p. 279/11, Praha 5 – Velká Chuchle, 159 00 Praha 59

Doplnění odvolání

proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr

I.

Jsem účastníkem územního řízení vedeného u Úřadu městské části Praha 16 pod sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr ve věci záměru „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ Praha 5 - Velká Chuchle“, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“).

Odvolateli bylo dne 13.11.2019 doručeno rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr

Odvolatel podal včas odvolání proti Napadenému rozhodnutí.

Dne 6. 2. 2020 jsem obdržela výzvu nadepsaného úřadu k odstranění nedostatků podání (konkrétně uvedením toho, v jakém rozsahu vydané rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo), a to do 30 dnů od doručení dané výzvy.

R16S18D0004310

II.

Napadám odvoláním výrok rozhodnutí v plném rozsahu.

III.

Mám za to, že to, v čem spatřuji rozpor s právními předpisy, bylo již jasně uvedeno v odvolání. Každopádně doplňuji svou argumentaci takto:

Napadené rozhodnutí je **nezákonné**. Nezákonnost Napadeného rozhodnutí je dána (i) jednak tím, že řízení, které předcházelo vydání Napadeného rozhodnutí je zatíženo procesními vadami, a (ii) dále tím, že žadatel o vydání územní rozhodnutí nepředložil veškeré podklady vyžadované právními předpisy k vydání požadovaného územního rozhodnutí v dané věci.

Odvolatel odůvodňuje své odvolání takto:

1. Podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že „pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“

Ustanovení § 86 odst. 6 stavebního zákona pak stanoví: „Obsahové náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí a jejich příloh, včetně rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, stanoví prováděcí právní předpis.“

Tímto prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Podle ustanovení § 1a odst. 1 dané vyhlášky je rozsah a obsah dokumentace nezbytné pro vydání rozhodnutí o umístění stavby stanoven v příloze č. 1 k vyhlášce (resp. v příloze č. 2 pro vydání rozhodnutí o umístění liniové stavby technické infrastruktury). Podle uvedených příloh musí být součástí dané dokumentace i stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury (konkrétně „Stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení, vyznačená například na situačním výkrese“, resp. „Stanovisko vlastníka nebo provozovatele k podmínkám zřízení stavby, provádění prací a činností v dotčených ochranných a bezpečnostních pásmech podle jiných právních předpisů.“).

Odvolatel upozorňuje, že daná podmínka nemůže být považována v daném řízení za splněnou, a to minimálně z důvodu **chybějícího stanoviska Městské části Praha – Velká Chuchle** coby vlastníka (správce) komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou s připojením záměru (nadjezdu) na dané komunikace.

Jak totiž bylo prvostupňovému orgánu v průběhu předmětného správního řízení opakovaně zdůrazňováno, příslušný orgán Městské části Velká Chuchle (která má být

umístěním zamýšlené stavby nejvíce dotčena) nikdy neschválil stavbu nadjezdu přes železniční trať Praha Smíchov – Řevnice – Beroun.

Naopak, je veřejně známo, že s variantou nadjezdu Městská část Velká Chuchle dlouhodobě nesouhlasí, když v souvislosti s řešením komunikačního propojení mezi ulicí Starochuchelskou a Mezichuchelskou preferuje tzv. variantu podjezdu, resp. tunelu.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle ostatně již dne **24.2.2014** vydalo **usnesení č. 1/2014**, bod 1/2-2 v tomto znění: *„Zastupitelstvo městské části schvaluje, na základě doporučení výboru dopravy bezpečnosti ze dne 3.2.2014, doporučení výboru stavebního a územního plánu ze dne 19.2.2014, průběhu jednání s majiteli dotčených nemovitostí ve dnech 22.1 a 28.1.2014, průběhu jednání s přítomnými členy ZMČ dne 10.2.2014, průběhu veřejné schůze dne 12.2.2014 a výsledku ankety, k další projektové přípravě a k realizaci mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD „variantu E TUNEL“ za předpokladu dodržení v příloze uvedených podmínek. Maximálně do 60 dnů bude ZMČ vyhlášeno místní referendum na téma podpory varianty E.“*

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle tedy v roce 2014 jednoznačně rozhodlo o podpoře varianty „TUNEL“, (která je stejného významu jako varianta podjezd), čímž mimo jiné fakticky **odmítlo variantu „nadjezd“**, která byla rovněž diskutována. Je zřejmé, že tímto zastupitelstvo pro starostu stanovilo až do odvolání závazný pokyn, jak postupovat v záležitostech týkajících se mimoúrovňového křížení ulice Starochuchelská s tratí ČD.

Zastupitelstvo městské části Praha – Velká Chuchle dále vydalo dne 25.3.2019 usnesení č. 2/2019, bod 2/6-4: *„Zastupitelstvo městské části setrává, na schváleném usnesení zastupitelstva č. 1/2014 ze dne 24.2.2014 (bod 1/2-2) s tím, že pouze mění původní text „variantu E TUNEL“ na „variantu PODJEZD“ a ruší poslední větu usnesení v celém znění.“* Jak již ale bylo uvedeno výše, **varianta Tunel, je co do podstaty stejného významu jako varianta podjezd.**

Svým usnesením ze dne 25.3.2019 tak zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle potvrdilo, že se nic nezměnilo na tom, že zastupitelstvo MČ Praha – Velká Chuchle jednoznačně odmítá variantu nadjezd, a že **dané stanovisko trvalo po celou dobu od vydání původního usnesení č. 1/2014 až do dnešního dne.**

Pokud tedy prvostupňový orgán v Napadeném rozhodnutí uvádí, že Městská část Praha – Velká Chuchle na jednáních v průběhu roku 2017 vyslovila souhlas s variantou „Nadjezd“, není to pravda. Odvolatel ostatně ani neví, na základě, čeho to vlastně prvostupňový orgán konstatuje, když správní spis neobsahuje žádný takový dokument o souhlasu MČ Praha – Velká Chuchle s variantou nadjezd (s výjimkou souhlasů starosty ze dne 22.11.2017, resp. 19.3.2018 – k tomu ale viz dále). V tomto ohledu trpí Napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

Dne 22.11.2017 bylo vydáno souhlasné stanovisko tehdejšího starosty MČ Praha – Velká Chuchle, pana Stanislava Fresla (dále též jen „**Stanovisko z roku 2017**“), který se v něm vyjádřil k projektové dokumentaci za účelem vydání územního rozhodnutí v příslušném územním řízení tak, že Městská část Praha – Velká Chuchle „**nemá k předložené projektové dokumentaci žádné připomínky**“.

Dne 19.3.2018 pak vydal pan Stanislav Fresl jako zástupce MČ Praha – Velká Chuchle (coby vlastníka a správce pozemní komunikace Na Mrázovce a Nad Dráhou) další souhlasné stanovisko ve věci „Připojení komunikačního propojení (nadjezd) Starochuchelská – Mezichuchelská“ (dále též jen „**Stanovisko z roku 2018**“), ve kterém obdobně jako v předchozím Stanovisku z roku 2017 uvedl, že „**MČ Velká Chuchle s navrženým připojením souhlasí bez připomínek**“.

Na daná Stanoviska z roku 2017, resp. z roku 2018 odkazuje prvostupňový orgán i v Napadeném rozhodnutí.

Odvolatel v této souvislosti zdůrazňuje, že usnesení zastupitelstva MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 je nepochybně projevem, kterým si zastupitelstvo Městské části Velká Chuchle ve smyslu § 84 odst. 4 zák. č. 128/200 Sb., o obcích (dále též jen „**obecní zřízení**“) vyhradilo pravomoc rady obce vykonávané starostou podle § 99 odst. 2 **obecního zřízení, a ten tudíž nebyl oprávněn v dané záležitosti jednat v rozporu s vůlí zastupitelstva**, což ostatně potvrzuje i judikatura.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 24.7.2009, sp. zn. 23 Cdo 3826/2007 platí, že: „**Zákon tedy přímo nestanovuje, jakým způsobem zastupitelstvo obce výhradu podle § 84 odst. 4 zákona o obcích musí učinit. (...) Kromě toho je možné za vyhrazení pravomoci podle § 84 odst. 4 zákona o obcích považovat i samotné rozhodnutí zastupitelstva obce o otázce spadající do samostatné působnosti obce, která jinak spadá do pravomoci rady obce, resp. starosty. Konkrétní otázku, kterou zastupitelstvo obce na svém zasedání projednalo a rozhodlo o ní usnesením, a to i bez předchozího samostatného rozhodnutí o vyhrazení pravomoci k rozhodování o takové otázce, je třeba považovat za otázku vyhrazenou k rozhodování zastupitelstvem obce. Znamená to nikoli vyhrazení rozhodování o všech obdobných záležitostech (kupř. o uzavírání všech smluv o dílo), ale pouze rozhodování o jedné konkrétní záležitosti. Projednáním a schválením určité záležitosti na zasedání zastupitelstva obce tak zastupitelstvo obce vyjadřuje svůj zájem o dané věci rozhodovat v plném jejím rozsahu.**“

Vzhledem k tomu, že předmětné Usnesení MČ Praha – Velká Chuchle z roku 2014 nebylo do dnešního dne revokováno a co do svého významu nebylo ani změněno, **pak musí platit, že jak Stanovisko z roku 2017, tak i Stanovisko z roku 2018**, kterými bývalý starosta pan Stanislav Fresl záměr umístění stavby nadjezdu fakticky podpořil, **neměla žádnou oporu v usnesení zastupitelstva Městské části Praha - Velká Chuchle, naopak tato Stanoviska byla v přímém rozporu s daným usnesením zastupitelstva Městské části Praha - Velká**

Chuchle. K Stanovisku z roku 2017, ani k Stanovisku z roku 2018 tedy **nemůže a ani nemohlo být vůbec přihlíženo.**

„Poněvadž starosta obce nemůže (ohledně základních náležitostí, případně i dalších náležitostí právního úkonu, pokud takovou vůli projevil zastupitelstvo obce) nijak ‚dotvářet‘ či ‚pozměňovat‘ projevenou (a dosud navenek v rámci právního úkonu obce formálně právně nevyjádřenou) vůli zastupitelstva obce, která (jako jediná) je relevantní pro vznik, změnu či zánik příslušného právního vztahu, pak právní úkon, který starosta obce učinil, aniž by tím vyjádřil vůli zastupitelstva své obce, je ve smyslu § 41 odst. 2 zákona o obcích od samého počátku absolutně neplatný.“

V kontextu právní úpravy pak žadatel **nebyl bez souhlasného stanoviska Zastupitelstva Městské části Praha – Velká Chuchle** vůbec oprávněn podat žádost o vydání předmětného územního rozhodnutí ve vztahu k předkládanému záměru Nadjezd.

Opakovaně upozorňuji, že podle § 86 odst. 4 stavebního zákona platí, že *„pokud žádost neobsahuje požadované náležitosti, stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší.“* Nedojde-li k odstranění vad žádosti, musí být správním orgánem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Vzhledem k tomu, že k Stanoviskům z roku 2017 a 2018, vydaným bývalým starostou, panem Stanislavem Freslem, **nelze přihlížet, když tato nevyjadřovala platně vůli Městské části Praha – Velká Chuchle, nemohlo na ně být prvostupňovým orgánem ani odkazováno a prvostupňový orgán tak ani nemohl žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí vyhovět, když tato neobsahovala veškeré náležitosti/přílohy stanovené (požadované) právními předpisy.**

Už jenom z toho důvodů je Napadené rozhodnutí **nesprávné a nezákonné** a mělo by být odvolacím orgánem **zrušeno.**

Kromě toho odvolatel zdůrazňuje, že uvedené skutečnosti namítal v průběhu prvostupňového řízení i jeden z účastníků správního řízení – pan Roman Gabal. Prvostupňový orgán se ovšem s těmito námitkami po věcné stránce vůbec nevyřadil. Prvostupňový orgán sice v Napadeném rozhodnutí pořád dokola odkazoval na to, že souhlas Městské části Velká Chuchle byl udělen, vůbec se ale nezabýval podstatou daných námitek, a to že bývalý starosta sám vůbec nemohl za Městkou část Praha – Velká Chuchle vydat stanovisko podporující záměr nadjezdu. To znamená, že prvostupňový orgán se s **uvedenými námitkami de facto vůbec nevyřadil**, čímž zatížil Napadené rozhodnutí závažnou vadou **nepřezkoumatelnosti**. I z tohoto důvodu by proto mělo být Napadené rozhodnutí zrušeno.

2. Vzhledem k povaze záměru – silničního nadjezdu – měl žadatel v souvislosti se zamýšleným záměrem umístění stavby nadjezdu nejdříve (tj. ještě před podáním žádosti o

vydání územního rozhodnutí) splnit své povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, tj. především příslušnému orgánu předložit oznámení záměru stavby dle § 6 a násl. zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí.

V této souvislosti je nutno si uvědomit, že s účinností od 28.11.2018 byla nařízením Rady hlavního města Prahy č. 15/2018 nově vyhlášena přírodní rezervace Chuchelské háje, coby zvláště chráněné území. Dotčené území ovšem bylo zvláště chráněným územím i předtím. Část zamýšleného záměru ale má zasahovat do daného zvláště chráněného území.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., jsou předmětem posouzení vlivů na životní prostředí i podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty, nacházejí-li se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.

Prvostupňový orgán v Napadeném rozhodnutí ostatně ani nerozporuje, že daný záměr by vzhledem k svému umístění u zvláště chráněného území mohl teoreticky spadat pod ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/2001 Sb., vzhledem k délce komunikace ale záměr nepřesahuje zákonný limit 500 m (když má podle prvostupňového orgánu délku jen 425 metrů).

S argumentem, že délka záměru nepřesahuje 500 m, odvolatel nesouhlasí. Zamýšlená délka nového postaveného úseku pozemní komunikace vč. v této souvislosti nezbytně upravovaných úseků stávajících pozemních komunikací totiž podle předložené dokumentace nepochybně **přesáhne délku 500 m** (což odpovídá 25 % zákonného 2 km limitu), přičemž reálná i odhadovaná dopravní denní intenzita několikanásobně přesahuje zákonem stanovený limit 1000 vozidel/24 hodin.

Celý problém se žadatelem deklarovanou délkou nové komunikace „425 metrů“ tkví pouze v tom, že žadatel při předkládání záměru uvedl účelově danou hodnotu délky části záměru, aniž by vzal v úvahu délky dalších souvisejících komunikací, které bude nutno v souvislosti s realizací záměru upravovat (tyto další, žadatelem účelově opomenuté, části komunikací ovšem v součtu nepochybně přesahují délku 75 metrů).

Ať už měl být záměr „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo), varianta nadjezd“ posuzován pro účely posouzení vlivů na životní prostředí spolu se souvisejícím záměrem „Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) - Černošice (mimo)“, či nikoli (ačkoli je odvolatel stejně jako účastník Městská část Praha - Velká Chuchle toho názoru, že oba tyto záměry musely být, ať už spolu, nebo každý zvláště, nepochybně posuzovány v režimu dle zákona č. 100/2001 Sb.), je nepochybné, že žadatel se svým

postupem **dopustil nepřipustného parcelování záměru** (tzv. „salámová metoda), a to jen proto, aby se na první pohled vyhnul nutnosti posuzování záměru „nadjezdu“ z pohledu jeho vlivů na životní prostředí. Žadatel si totiž nepochybně musel být vědom toho, že z pohledu negativních vlivů na životní prostředí je varianta „podjezd“ resp. tunel“ méně zatěžující než žadatelem preferovaná varianta „nadjezd“, a že tudíž by pro něj kvůli tomu byl problém získat kladné stanovisko EIA k záměru „nadjezdu“. Žadateli navíc byl známo i to, že diskuse nad otázkou „podjezd nebo nadjezd“ trvá ve Velké Chuchli již více než 10 let, přičemž ale výrazná většina občanů Velké Chuchle není nakloněna řešení spočívajícímu ve stavbě nadjezdu.

Vzhledem k výše uvedenému každopádně měl žadatel podle ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb. povinnost předložit oznámení daného podlimitního záměru zákonem stanoveným způsobem. Žadatel ale dané povinnosti dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nikdy nesplnil a **proces EIA (podáním oznámení) ve vztahu k záměru „Nadjezdu“ nikdy nezačal.**

Napadené rozhodnutí tak nemohlo být vydáno už jenom z toho důvodu, že jeho vydání **nepředcházelo proces EIA (a to v žádné z jeho částí) ve vztahu k záměru „nadjezdu“, byf tomu tak mělo být.**

V předmětné věci tak nebyly splněny podmínky pro vydání Napadeného rozhodnutí, a to z důvodu na straně žadatele. Jedná se přitom o neodstranitelnou překážku správního řízení.

I vzhledem k uvedenému by proto mělo být Napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušeno.

3. Provedení zamýšlených staveb povede k zvýšení již tak dost vysoké hlučnosti z dopravy v stavbou postižené lokalitě, když krom hlukových emisí vytvářených železniční dopravou přibude ještě i zvýšená hlučnost ze silniční dopravy. Nelze opomenout, že v obou případech (jak železniční, tak silniční dopravy) lze v důsledku provedení zamýšlených změn důvodně očekávat značné zvýšení intenzity dopravy. To vše povede k překračování hygienických limitů pro hluk i prašnost ve vztahu k pozemkům odvolatele (i dalších dotčených účastníků řízení) v zasažené lokalitě, výraznému snížení komfortu bydlení a výraznému zhoršení životního prostředí, což bude mít nepochybně za následek zásah do práva **nerušeného užívání** předmětu vlastnictví odvolatele. Nejvíce závažící na všem je to, že cílů, kterého žadatel sleduje (optimalizaci trati) lze dosáhnout i méně intenzivními zásahy, a to formou již výše zmiňovaného řešení v podobě podjezdu.

IV.

Ze všech výše uvedených důvodů je zřejmé, že Napadené rozhodnutí je **nezákonné**.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti tak odvolatel i nadále navrhuje, aby odvolací orgán rozhodl o odvolání odvolatele tak, že **napadené rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 16 ze dne 8.11.2019, čj. 011150/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽP/Čr, zruší.**

Věra Bínová